

६-८.] दशेरुत्तरस्य मित्रादेशस्यामो (21.) रुडागमो धातोर्गुणाभावश्चान्दसः अद-
 श्रमिति वृषम् कर्मणि लङि प्रथमपुरुषवद्बुवचनस्थानि द्रष्टव्यमदृश्यन्तेत्यर्थे । वी-
 त्युपसर्गोऽदश्रमित्यनेन संबध्यते केतुरिति प्रज्ञानामसु [निघ० ३. १.] पठितम् अस्य
 सूर्यस्य केतवः प्रज्ञाहेतवः सर्वपदार्थज्ञानकृतो रश्मयः किरणा जनाननु सर्वप्रा-
 णिनोऽनुगता वि अदश्रम् विशेषेणादृश्यन्त सूर्यकराः सर्वजनानुगता व्यापका द-
 श्यन्तऽइत्यर्थः तत्र दृष्टान्तः भ्राजतो ज्वलतोऽग्नयो वह्नयो यथा जनानुगता दृश्य-
 न्ते तद्वत् ॥ हे ग्रह त्वमुपयामेन गृहीतोऽसि भ्राजते दीप्यतेऽसौ भ्राजस्तस्मै सूर्याय
 त्वा गृह्णामि । सादयति एष तव योनिः भ्राजाय दीप्ताय सूर्याय त्वां सादयामि ॥
 तृतीयातिग्राह्यभक्षणमन्त्रः । अत्यन्तं भ्राजो भ्राजिष्ठः हे भ्राजिष्ठ अतिदीप्त हे सूर्य
 त्वं यथा देवेषु भ्राजिष्ठोऽसि तथाहमपि मनुष्येषु भ्राजिष्ठोऽतिदीप्तिमान्भूयासम्
 ॥ ४० ॥ ॥ इति द्वादशाहः संपूर्णः ॥ ॥

XVI. a. उडु त्यं ज्ञातवेदसं देवं वदन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥

b. c. = ४० b. c. ॥ ४१ ॥

का० [१३. २. ११.] उडु त्यमिति ग्रहग्रहणमिति । गवामयनाख्यस्य संवत्सरस-
 त्रस्य विषुवन्नामके मध्यमेऽहनि सौर्यपशूपालम्भादूर्ध्वमतिग्राह्यग्रहणं कार्यम् ॥
 सौरी गायत्री देवदृष्टा पुनर्व्याख्यायते [७. ४१.] । त्यं तं प्रसिद्धं ज्ञातवेदसं ज्ञाता-
 नां प्रज्ञानां ज्ञातारं ज्ञातप्रज्ञं वा देवं देवनशीलं (22.) सूर्यं केतवः प्रज्ञाहेतवः
 किरणा उ आशु उद्वहन्ति उदयाचलाडुद्रमयन्ति । किमर्थं विश्वाय षडर्थे चतुर्थी
 विश्वस्य दृशे दर्शनाय सर्वं जगद्रष्टुमित्यर्थः ॥ उपयाम एष ते व्याख्याति ॥ ४१ ॥

XVII. भ्राजिघ्न कलशं मृक्ष्वा त्वा विशन्तिवन्दवः । पुनर्वृजा निवर्तस्व सा नः

सहस्रं धुक्ष्वोरुधारा पयस्वती पुनर्माविशताद्रयिः ॥ ४२ ॥

का० [१३. ४. ११.] हविर्धानाग्नीध्रयोरन्तरे (23.) द्रोणकलशमेनामाघ्रापयत्याजि-
 घ्रेति । गर्गत्रिरात्रादावह्निने त्रिसुत्ये गोसहस्रं दक्षिणास्ति तत्र सहस्रसंख्यापूर-
 णी रोहिणी धनुस्तां हविर्धानाग्नीध्रयोर्मध्यस्थां (24.) द्रोणकलशमाघ्रापयेत् ॥
 गोदेवत्या महापङ्क्तिः कुसुरुविन्दुदृष्टा अष्टार्णषट्पादा । महीति गोनाम [निघ०